

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Hvorfor Landstinget skal afskaffes

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1936

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Det Kongelige Bibliotek

Hvorfor Landstinget skal afskaffes.

Som det erindres, begyndte hele den standende Forfatningsstrid dermed, at en halv Snes yngre Højrefolketingsmænd, særlig Hr. Ole aggressive Udtalelser, tilsyneladende gaende ud paa en dybtgaaende Forfatningsændring med særligt Henblik paa Landstinget. Men Partiets behændige Jonglør, Hr. Christmas Møller, fik dog meget hurtigt sit storskydende Smaakvæg bragt tilbage til de vante konservative Overdrev — til Skafestøvlerne, Nationalfraserne, Foreningsballerne og andre Idrætter af mere uskadelig Art. Imidlertid var selve Spørgsmaalet jo dermed rejst, og flere af de andre Partier fik sig efterhaanden opdigtet et eller andet Standpunkt til denne unøgtelig ikke saa helt uvigtige Sag. Naturligvis vilde hverken Højre eller Venstre af med Landstinget. Dertil var dets hidtidige Sammensætning og Virkemaade dog virkelig alt for tillokkende. Mere Smadder med at finde et nogenlunde forstaaeligt Holdpunkt havde derimod Socialdemokraterne og de Radikale, idet man egentlig, naar det kom til Stykket, slet ikke brød sig om at faa Landstinget væk. Der sad jo dog saa mange af Partiets ældre, veltjente gode Mænd derinde, og det er forstaaeligt, at særlig disse i høj Grad Bjørn Kraft, fremkom med nogle ret kvide sig ved saaledes for steds at blive undergivet Glemseleens ubønhørlige Lov. Nu er det imidlertid lykkedes begge disse Partier at løse hin gordiske Knude, endog paa særlig genial Maade: I Stedet for at afskaffe Landstinget, hvad deres Vælgere saa bombefast havde stølet paa, at de vilde, vil man nu „forelsbig“ bevare Landstinget, men skaffe sig Magten derinde!

Ja, var det ikke det, som vi vidste! Socialismen udi allen Land fornægter aldrig sig selv. — Det er Magten, Magten, Magten, som det egentlig kommer an paa, — saa Pokker med alt det andet: I Frankrig erklærer Partiføreren, Hr. Leon Blum (der siges at være Millionær et Par Gange) ganske frejdigt, at den kommende socialistisk-radikal-kommunistiske Regering vil arbejde videre paa det kapitalistiske Grundlag. — i Sverige opruster man under socialistisk Førrerskab, og herhjemme, — ja, Forholdene er velkendte! Vore hjemlige

Radikale har som bekendt fra Dag til Dag sværere og sværere ved paa den ene Side at berolige deres opskræmte Vælgere, som med nogen Berettigelse mener, at Programmet er svigtet, — og paa den anden Side at være Store-Bror følgagtig i alle de løjerlige Rejespring, der for Tiden karakteriserer den socialistiske Politik. Men Partiet har desuagtet allerede nu fundet sit politiske Staaested ved Landstingsvalget: Man vil optræde som Værner for Ytringsfriheden!

Egentlig har den jævne Vælger ikke hidtil haft det Indtryk, at særlig Ytringsfriheden var i Fare, — bortset fra, at Retsforbundets Kandidater ved sidste Folketingsvalg adskillige Steder i Landet blev nægtet Taletid ved de af Partierne arrangerede Vælgermøder (med de Radikales Velsignelse!).

Nu véd vi altsaa, at Ytringsfriheden her hjemme er i Fare, men at de Radikale paa Sæt og Vis vil værne samme. Og da det jo tydeligvis hverken er fra de konservatives eller Venstres Side, — deres kapitalistiske Indstilling tiltrods, — al Faren kan stamme, maa det altsaa være indenfor Socialdemokratiet og Regeringen, at der har været Tendenser fremme til at indføre et Diktatur overfor Ytringsfriheden, — muligvis et Pressediktatur, en Slags aandelig Valutacentral, hvor dertil afrettede partitro Kreaturer skulde censurere og udstede eventuelle Bevillings-Attester til den Presse og de Organisationer, der ikke ønsker at indordne sig helt under det socialdemokratiske Overformynderi.

Det er saa rart, naar Kortene saaledes lægges paa Bordet, om end ufrivilligt! Og nu véd vi altsaa, hvad der kan ventes, naar de Radikales spagfærdige Protest ogsaa paa dette Omraade slipper op.

Men i og for sig foreligger der jo ved Overvejelserne forud for Landstingsvalget en hel Del andre store Spørgsmaal udover netop Ytringsfriheden i Fremtidens Danmark, skønt denne Sag selvfølgelig er af gennemgribende Betydning og de Radikale saaledes fortjener Tak for deres Værn. — Kommunisterne har valgt det Standpunkt at hjælpe Socialisterne med at faa Magten i Landstinget; og efter Statsministerens nylig, no-

get robuste Afvisning, maa en Fastholden af dette klart afgrænsede Valgprogram virkelig siges at være baade altruistisk og smukt, ja ligefrem selvudslettende heroisk.

Hvad angaar det fri Folkepartis og det nationalsocialistiske Arbejderpartis eventuelle Valgprogram, da er et saadant ikke hidtil fundet og findes rimeligvis slet ikke.

Retsforbundet er det eneste af samtlige danske politiske Partier, der i Forfatningssagen staar med et klart og koncist Krav, nemlig Landstingets totale Afskaffelse som medbestemmende Faktor i dansk Rigsdag og Lovgivning!

Men dette Krav, overfor hvilket vore Valgkandidater vil blive stillede rundt om i Valgmandskredsene, og paa hvilket de vil blive opstillet, eventuelt valgt, bunder aldeles ikke i Hovedsagen paa nogen speciel Uvilje overfor det siddende Landsting eller dets enkelte Medlemmer. Trods alt Kapitalstræb og Snæversyn hos det nuværende Flertal derinde, skal det helt og fuldt erkendes, at Landstinget, saaledes som det med fuldgyldig Lovhjemmel vælges og virker, i Aarenes Løb har udbedret, afklaret og forenklet ikke saa ganske faa subjektive, daarlig udarbejdede, forjaskede og uklare Lovforslag, som er sendt derind fra Folketinget; og det er dog al Ære værd.

Naar desuagtet eet af Hovedpunkterne i Retsforbundets Valgprogram til Landstingsvalget bliver: Landstingets Afskaffelse, da er dette en simpel og logisk Følge af vort Program, hvis bærende forfatningsmæssige Princip er fuldt gennemført Folkestyre under fuldt folkeligt Ansvar, hvilende paa fri Valgret og Kvalitetsudvælgelse, ikke alene for Personerne, der indtræder i Rigsdagsarbejdet, men for selve Udformningen af Lovforslagene og disses enkelte Paragraffer.

En Rigsdag, som arbejder paa dette Grundlag, og ved hvis Udvalgelse og Virke Folkestyrets naturlige Ret er varetaget indtil de yderste Konsekvenser, kan og skal ikke yderligere belemres med endnu en Lovgivningsinstitution. Og derfor skal Landstinget afskaffes.

S. Brøns Appell.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk